BSB

c. 798 Sed et haec proposita quaestio alteram advocat, quia abyssus abyssum invocat^a, Ps. 41, 8. et dum nodum^b validae conplexionis solutum aestimavi, ecce in alterum ex latere cocultae constrictionis offendi. Quem non laico prioris inquisitionis auctori, sed vestrae venerande dignitati exsolvam^f.

Si gladius iste, ut diximus, verbum Dei est, cur auriculam abscidit adversantis? 5

Matth. 13,18. dum verbum Dei ex auditu ad secreta cordis cubilia pervenire solet, ut ibi fidei fructum centesimo, sexagesimo, vel trigesimo ferat effectu. Quid ista, obsecro, significat abscisio, nisi ut infidelitatis auricula abscidatur? ut divinae tactu gratiae nova sanetur, et veteris hominis expoliatio in novae reformationis transeat gloriam. Unde et iste servus Malchus dicebatur. Malchus in Latinam linguam vertitur rex vel regnaturus. Quomodo rex et servus, nisi, quia in vetere homine servi fuimus peccati, in novo itaque, domini Dei sanati gratia, reges et regnaturi erimus cum Christo? Quid est, quod ipse Dominus persecutorem suum sanavit, nisi quod omnis praedicator in ecclesia Christi nec suos verbo pietatis sanare inimicos desistat? Unde et ipse Dominus tempore passionis suae opera etiam in suos persecutores non deseruit sanitatis. Acq ideo forsitan permissus est Malchus vulnerari, ut Petri ostenderetur constantia et Dominir claresceret pietas; et nobis ad omnes boni operis daretur exemplum, quatenus salutis aeternae munus etiam inimicis praestaremus nostris.

Curw duo gladii in dominica postmodum passione inventi sunt, et in uno apostolica pugnavit fiducia, alium vagina exemptum non legimus? Diximus duos gladios corpus et animam significare. Quae ambo per unam fidem operari debent; ib. 12, 34. ut fides, quae in anima latet, foras per corpus ostendatur in opere. Ex habundantia Act. 2, 11. cordis os loquitur. Unde et discipuli, dona sancti Spiritus in igneis linguis accipientes, loqui dicuntur magnalia Dei. Quia, ubi caritas per donum sancti Spiritus intus ardescit in animo, mox foras in verbo clarescit praedicationis. Possunt quoque non inconvenienter duo gladii fides et opus intellegi; illa in corde latens, istud in facto in palam procedens. Et diligentius consideranti par priori significationis haec quoque invenitur; quia fides animae est, opus vero corporis. Unde et unusquisque ad cordis sui penetralia dirigat intentionem, et videat in eo, quantum diligat Deum; et eandem Dei dilectionem proferat in opus.

Et maxime k praedicatores ecclesiae Christi caritatem redemptoris nostri per verba Matth. 5, 15. sedulae praedicationis populis ostendant. Sint lucernae ardentes in domo Dei, sint ib. 5, 14. civitates firmae in montibus virtutum consitae et contra omnes insidias hostilis exercitus munitissimae; sint pastores providi, gregem Christi per pascua vitae aeternae ducentes; quatenus cum multiplici animarum fructu gaudia domini Dei sui mereantur ingredi. Hos tua excellentissima dignitas et sanctissima in Christi caritate voluntas semper admoneat, immo suavissimis exhortationibus ad praedicationis inpellat officia; quatenus in die magno domini nostri Iesu Christi tu quoque amabilem merearis audire ib. 25, 21. sententiam: 'Euge serve bone et fidelis, quiat super pauca fuisti fidelis, supra multa

b) nondum L. c) om. V, S, P. d) altare L. e) occultum T. f) et solvam T. 40 a) vocat L. i) centissimo sexagessimo L. k) om. L. 1) XXX o L. m) abscissio L. g) secrata L. h) pervenere S. o) senetur L. n) infedilitas corr. -tatis L. p) persequences S; persequentes P. q) Hac T, L. r) sequitur in T non, sed est deletum manu rec. s) omnē S s eraso. t) salitis L. u) men- \mathbf{v}) nostris presentaremus L. w) Quur T. dicamenta S; medicamenta P. x) tantummodo V, P. a) vaginae S. y) apostoloca T. z) fidutia S. b) ling. ign. L. c) qui L. d) ibi P. 45 e) claresceret L. f) diligenter P. g) significatione T, L, P. h) penitralia L. i) diligit S. k) maximae L. 1) i. d. d. ard. L. m) hostalis L. n) multipli T; multipliti S. o) om. V. q) exortacionibus S. r) inpellet L. 8) om. L. t) quia — fidelis om. L. p) sanctistissima L.

¹⁾ Cf. Alc. Commentar. in Ioh. VII c. 40 (ed. Froben. I, 623).

2) Hieronymi V. S. Malchi (Opp. ed. Vallarsius II, 41): quidam senex nomine Malchus, quem nos Latine regem possumus dicere; 50 Alc. Comment. in Ioh. l. l.: Malchus autem interpretatur regnaturus.